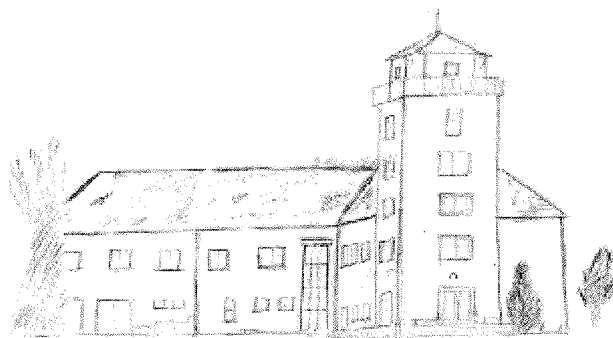
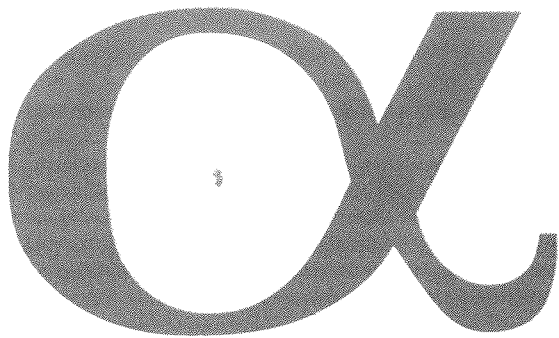

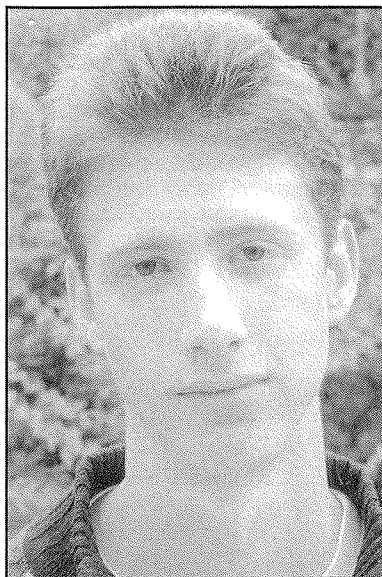
X. évfolyam II. szám *Alfa, a Szentendrei Református Gimnázium lapja* 2007. Október

A DPR elnöke

Szente Olivér vagyok, 11.b osztályos tanuló. 1990. január 18.-án születtem Budapesten. Lakóhelyem azóta is Pócsmegyer, ahol szüleimmel és nővéremmel élek.

Általános iskolába Szigetmonostorra jártam. Már ott is vezettem a Diákönkormányzatot, így nem teljesen a kezdő szintről indulok. Kedvenc tantárgyaim a történelem és a magyar, emiatt elég valószínű, hogy humán irányban fogok továbbtanulni. Szabadidőmben hente háromszor párbajtőr edzésre járok, egyszer pedig gitár órán veszek részt. Emellett tevékenykedem még egy ifjúsági szervezetben is.

Amikor beadtam a pályázatot az elnöki tisztségre, arra gondoltam, hogy talán új ötleteimmel tudom

segíteni a diákságot, illetve számítok az ő új ötleteikre, amiket igyekszem majd megvalósítani. A problémák megbeszélésére is több alkalmat szeretnék adni, az eddigi kéthavonta összeülő DPR helyett havonta szeretnék gyűléseket tartani. De természetesen, ha valakinek esetleg problémája támad, amin a DPR tud segíteni, és épp akkor nincs gyűlésünk, a szünetekben megtalálható vagyok...

A más iskolák Diákönkormányzatával való kapcsolatot is fontosnak tartom, így ebben is szeretnék újtani, a régi kapcsolatokat újraéleszteni, és ha lehetséges újakat létrehozni.

Szente Olivér 11.b

Érettségi után

ASzakkay József Szakközépiskola 2003 óta folytat idegenforgalmi ügyintéző képzést Szentendrén, a Református Gimnáziumban.

Az alapítványi támogatással működő iskolában a már érettségivel rendelkező diákok tanulnak, akik részben Szentendréről, részben pedig a Pilis és a Dunakanyar különböző településeiről járnak hozzánk. Mivel a képzés nappali jellegű, ennek megfelelően a diákok igénybe vehetik az összes olyan kedvezményt, ami a gimnáziumban is megillette őket (diákigazolvány, tankönyvtámogatás, családi pótlék, stb.). A tandíjmentesség korhatára 22 év.

Az idei tanévben újdonság, hogy az ügyintéző szak mellett idegenvezető

szakot is indítottunk. Ennek az új képzésnek a létjogosultságát a jelentkezők nagy száma is mutatja.

A képzés időtartama mindkét szakon 1 év, melynek végén záróvizsga letétele után szerzik meg az OKJ-s bizonyítványt.

Fő tárgyaink: idegenforgalmi alapismeretek, Magyarország és az európai országok látnivalói, marketing, szálloda- és vendéglátó ipari ismeretek, rendezvényszervezés, gasztronómia, referensi ismeretek ill. idegenvezetés módszertana. Az országismereti óráinkat budapesti és vidéki kirándulásokkal színesítjük, emellett ellátogatunk nagyobb rendezvényekre is, mint pl. a Bor- és pezsgőfesztivál, ill. az Utazás Kiállítás. A tanórákon kívül a diákok utazási irodákban szakmai gyakorla-

ton is részt vehetnek.

Képzésünk intenzív idegen nyelvi oktatást is kínál, hiszen a tanulóknak a záróvizsga letételéhez meg kell szerezniük az alap- ill. idegenvezető szakon a középfokú nyelvvizsgát.

A diákok számára lehetőséget biztosítunk számítástechnikai tudásuk gyarapítására és a szintjüknek megfelelő ECDL vizsgák letételére is.

Célunk, hogy a képzés elvégzése után diákjaink magas szintű nyelvtudással, széles körű általános műveltséggel és biztos szakmai ismeretekkel rendelkezve kezdhesék a pályájukat.

**Csokonay Nóra
osztályfőnök**

Gólyaavatás

Szeptember 28-án este 6 órakor kezdetét vette a gólyaavatás. Sente Olivér (a 11. b-

ból) és Oberna Sára (a 12. a-ból) köszöntötte a nézőket. Legelőször mindenki fennállva el-

énekelte a Himnuszt.

A színpadra került a 8.a egy népi tánccal, majd a 11.b-ek is bemu-

tatták tehetségüket. Elhangzott két vers: az egyik a régi szép "énekek" felelevenítéséről, a másik a tavasz elmúlásáról. Majd néhány 7. osztá-

lyos tanuló zsoltárt énekelt. A 9. a-sok egy régi osztálytársa is fellépett: ő volt Török Levente, akit szinte az egész iskola ismer. Eljátszott pár darabot a kottáiból, majd el is tűnt. Sípos Dávid is játszott a zongorán. Mindkettőjüket nagy taps dicsérte meg. Ezek után végre kivonultak a színpadra az eddig lámpalázótól megkímélt gólyák és a 9. a-sok. Az újaknak Dr. P. Tóth Béla nagytiszteletű úr után kellett mondaniuk az esküt. Utána kiosztották a nyakkendőket és a kitűzőket. Földiné Koczor Tünde tanárnő

az ötödikeseinek, a régi diákok pedig az újonnan érkezett 9.a-soknak és a NYEK-eseknek adták át. A gólyavatás után az 5.-esek énekeltek egyet (a TC and the heartbreakers segítségével). Ennek nagy sikere lett. Az ünnepség legvégén az énekkar és a tanári kar énekelt együtt. Bár az ünnepségnek vége, még a gólyáknak nem ért véget az avatás, mert még hátra van egy buli, ahol sok feladattal kell szembenéznük.

Belloni Tamara 9.a

Amíg a többiek tanultak...

Nagy örömmel fogadtuk, hogy tavaly a 9.b lett az iskola leg-sportosabb osztálya. Így a sok erőfeszítés és az összetartás gyümölcsöt hozott, nyertünk egy szabadnapot. Ezt a napot múlt héten pénteken használtuk fel, egy osztályprogramhoz.

Sokat gondolkodtunk, hogy mit csinálhatnánk, végül egy szabadtéri programot választottunk. Egy kedves osztálytársunk Gabi felajánlotta, hogy menjünk a házukhoz közeli Duna parti szakaszra. Mikor megérkeztünk Gabi anyukája és nagypapája várt bennünket horgászfelszereléssel, tűzifával és nagyon finom házi pogácsával. Ér-

kezésünkör szerencsére nagyon szép napos idő volt. Már mindenkinek korgott a gyomra, így nekiláttunk

sütögetni. A lányok hoztak salátát és süteményt, a fiúk gondoskodtak az innivalóról és sütöttünk húst és szalonnát. Körbeültük a tüzet és falatozás közben jót beszélgettünk. Többen elmentek ebéd után pszichológia szakkörre, de ennek ellenére a jókedv megmaradt. Zenéltünk, játszottunk és mikor újra megehez-tünk megsütöttük a délben kifogott halakat. A program végén a fiúk egy nagy focimeccsel koronázták meg a napot

Nagyon jól éreztük magunkat és köszönjük osztályfőnökünknek a biztatást.

10.b-sek

"Catch a Star"

A 2006/2007-es tanévben Ferenczi Alpár tanár úr nagyon sok pályázatra hívta fel a figyelmünket. A Tentamenen is egy ilyen csillagászattal kapcsolatos dolgozattal vettünk részt, és ezzel a csurgói természettudományi versenyen és az "Út a tudományhoz" pályázaton is eredményesen szerepeltünk. Ezután értesültünk az ESO által ki hirdetett "Catch a Star" nemzetközi pályázatról, amelyre a világ különböző országaiból több ügyes dolgozat is beérkezett. A fődíj egy utazás volt a világ legnagyobb távcsövéhez (VLT) Chilébe, de sajnos ezt az orrunk elől egy lengyel csapat kaparintotta meg. De mi sem maradtunk nyereségek nélkül, hiszen elnyertük a különdíjat, ami egy baseball sapka az ESO emblémájával, több csillagászati poszter - amit a 2. emeleti folyosón lehet megtekinteni - és egy értékes DVD lemez volt. A pályázatunk a "Rediscovering the Solar System" (A Naprendszer újra felfedezése) címet kap-

ta. Dolgozatunkban bemutattunk néhány érdekességet az IAU (Nemzetközi Csillagászati Unió) 2003. augusztusi, prágai döntéseinek következményeiből, és egyben kitértünk az újonnan létrehozott törpebolygók eddig ismert tagjaira (Plútó, Charon, Erisz, Ceres) is. A kisbolygó kutatás legújabb eredményeiből szemezgetve természetesen nem feledkeztünk meg a magyar vonatkozásokról sem. Végül pedig arra a kérdésre kerestük a választ, hogy miképpen lehetne az ESO távcsöveivel,

a VLT-vel és a tervezett E-ELT segítségével a Naprendszerünk eredményes kutatását folytatni.

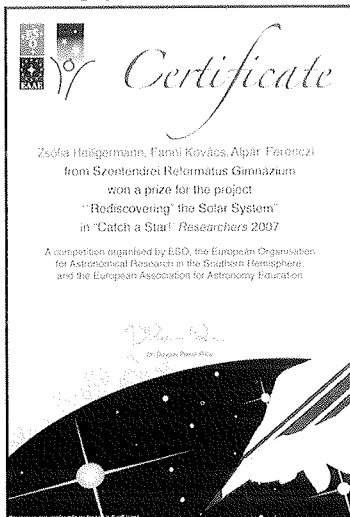
Iskolánkban, a Szentendrei Református Gimnáziumban immár hatodik éve működik csillagász szakkör.

Zsófi: Először csak barátnőm, Fanni unszolására kezdtem el járni a szakkörre, de egy idő után már önszántamból is megjelentem, mégis tanulmányaimat az orvosi egyetemen szeretném folytatni.

Fanni: Engem viszont már nagyon régóta érdekel a csillagászat és egyetemi tanulmányaim befejeztével ezen a pályán szeretnék elhelyezkedni.

Mindketten régóta a csoport lelkes tagjai vagyunk, és mindenkit szeretettel várunk a heti rendszerességgel megtartott foglalkozásokon, illetve - ha az időjárás engedi - a havonta megtartott észleléseken és bemutatókon.

Heiligermann Zsófia
Kovács Fanni 12.a

Briefprojekt

Mária tanárnő csütörtökre egy rendkívüli órát hirdetett meg. Azt mondta, hogy holland vendégek fognak érkezni, akik vetítenek nekünk az iskolájukról, és németül magyaráznak el mindent. Így is történt. A szöveget ugyan egy kicsit nehéz volt megérteni, mert a holland tanárnak más volt a kiejtése, mint amit megszoktunk, de a képek segítségével mégis elboldogultunk. Megtudtuk, hogy az iskola Kampenben van (még műholdas felvételt is mutattak a városról) és több mint 2000 (!!!) diák jár oda, sőt még két további tagiskolájuk is van más városokban. A diákok leginkább kéreppárral érkeznek reggelenként, még hideg vagy esős időben is! A tanítás 9-kor kezdődik, igaz, hogy fél 4-ig tart... Dél előtt csak egy szünet van, egyébként az egyik óra befejezése után azonnal kezdődik a másik, éppen csak annyi idő marad, hogy a diákok átérjenek a másik terembe. Ott ugyanis nem az osztályoknak van

terme, hanem a tanároknak és így a tanulóknak kell vándorolni egész nap. Ez tulajdonképpen egy gimnázium, de van benne szakközépiskola és szakmunkásképző is. Láttuk a képeken az asztalos műhelyt, a konyhát, a teljesen berendezett boltot is, ahol a diákok megtanulhatják a szakma fortélyait. Így ha valakinek nem megy olyan jól a tanulás, nem kell iskolát váltania, csak átmegy az A osztályból a B-be vagy a C-be és máris kevesebb közismereti és több gyakorlati tárgyat tanulhat. Persze az út visszafelé is járható: ha valaki nagyon nekidurálja magát, különböző vizsgákkal átkerülhet a gimnáziumi osztályba. Kampen-ben egy tanítási óra 50 percig tart és délben nincs lehetőség meleg ebédet enni, mindenki hoz magával valami hideget otthonról, amit a kicsit hosszabb ebéd-szünetben elfogyaszthat. A tanítás befejezése után újabb kerekedés vagy buszozás következik, ezúttal hazafelé. Azon a vidéken leginkább

földműveléssel foglalkoznak az emberek vagy állattenyésztéssel. Láttunk egy pár képen jellegzetes holland szélmalmokat is.

A vetítés befejezése után jutott idő még pár kérdésre is, majd a tanárok elvonultak, hogy megbeszéljék a holland-magyar levelezési projekt további sorsát. A 10.b (egykorú NYEK-es) osztályt választották ki résztvevőnek és még egy pár olyan diákot is, aki most kezd tanulni a német nyelvet. Ők fogják tartani a kapcsolatot e-mail-en a holland diákokkal. Jó lenne, ha személyesen is megismerkedhetnének egymással, de ez attól függ, hogy írnak-e ki az Európai Unióban ilyen jellegű pályázatot. Az angoloknak egy másik holland iskolával már három éve szerencsájuk van, hátha most mi következünk...

-i-a

Hirdessétek az evangéliumot

2007. szeptember 16-22. között Szentendre bekapcsolódott a Városmissziós programsorozatba.

Mit jelent a Városmisszió? A misszió küldetést jelent, latin eredetű szó. "Menjete el az egész világra és hirdessétek az evangéliumot" - hagyta meg Jézus apostolainak.

Hat évvel ezelőtt öt európai nagyváros katolikus püspökei elhatározták, hogy kilépnek a templom falai közül, és megszólítják az érdeklődő embereket. Bécs, Párizs, Lisszabon és Brüsszel után idén Budapesten került sor a misszió megrendezésére. Szentendre is bekapcsolódott a kulturális, vallási és családi programsorozatba, melyet lelkes szervezőgárda

irányított. Az egyik rendezvény a rajzpályázat volt.

A Szent András Általános Iskola Rajzpályázatát hirdetett a következő témákban:

- Szent Erzsébet
- Szentendre templomai
- A keresztség

Iskolánkból a felhívásra több tanuló készített rajzot. A kiállításra a legjobb alkotások kerültek. Dicséretben részesülnek az aktív részvételért: Tóth Alexandra, Draskovits Dániel, Som Liliána, Kovács Eszter, Fazekas Bálint, Kiss-Máté Csenge, Herpai Anna, Glatz Boróka, Bubla Bálint, Kun Édua, Gelecsényi Dániel, Mészáros Vásárhelyi István, Dobó Ferenc, Lános Réka, Bubla Áron, Szabó Anna,

Kiss Dénes, Kovács Hajnalka.

A különböző korcsoportokban helyezettjeink:

- **Glatz Boróka - II. korcsoport II. helyezett**

- **Kiss Dénes - III. korcsoport III. helyezett**

- **Kovács Hajnalka tűzzománc képei különdíjat kaptak.** Nyereménye egy digitális fényképezőgép.

A kiállítás megtekinthető október végéig a Szent András Általános Iskola aulájában.

Gratulálunk sikereikhez.

Györgyi tanárnő

Dream Team

A Szentendrei Református Gimnáziumot támogató Egyesület szervezésében ismét megrendezésre került az őszi röplabda-tenisz vándorkupa a Szentendrei Teátrum tenisz és strandröplabda pályáin. Röplabdában 9 csapat, teniszben 10 csapat nevezett, de sajnos voltak osztályok, akik egyetlen csapattal sem képviseltették magukat. A szurkolók izgalmas meccseket láthattak és bár a játékvezetésben is adódott néhány probléma, könnyedén megoldottuk ezeket.

Minden diákot szívélyes fogadtatás-

ban részesített Schusztér tanár úr, s megkínált bennünket zsíros kenyérrel is, mely az Egyesület pénztárosának, Péntek Sándornénak az ajándéka volt. Miután mindenki megtudta, pontosan mikor lesz meccse, kezdődhetett a verseny. A mérkőzések mind-mind jó hangulatúak voltak. Bár lehet, hogy a vesztesek szomorúan mentek el, ugyanis sokan vágytak a szokásos tanár-diák meccsre, ahol összemérhették volna erejüket a tanári kar ellen, amely nem történt meg.

Ugyan teniszben nem vagyok jártas,

de a győztes páros kiemelését elengedhetetlennek tartom! Erdős Zsuzsanna és Vörös Dávid párosa szerezte meg a győzteseknek járó trófeát. Bár nem láttam őket mindig játszani, de amikor nézhettem őket bravúrosnak véltem játékukat több emberrel is egyetemben.

A mérkőzések 3 óra magasságától 6-ig bezárólag folytak le. A strandröplabdában kiemelkedő teljesítményt nyújtott (újra) a DREAM TEAM - 11.a (Oláh Máté, Turóczy Balázs, Csomós Ákos, Diósi Gábor, Merza Márk), s így kupagyőztesekként a következő

hétfői áhítaton átvehettük a jól megérdemelt díjunkt. Az első ellenfelünk a NYEK csapata volt, amelyet könnyedén legyőztünk nagy pontszám különbséggel. Sajnos ezzel párhuzamosan csalódnunk kellett a 12.a-val kapcsolatban, akiket a NYEK (!) kényszerített a verseny idő előtti befejezésére... Nyilvánvalóvá vált, hogy a következő meccset már nem vehetjük félvállról. Ez be is bizonyosodott, ugyanis a 10.a második számú csapata lett a következő ellenfelünk. Ez a meccs már jóval nehezebb, fortélyosabb volt, mint az előző és már előkerültek a taktikai elemek is a csapatok zsebéből. Ennek a meccsnek nagy tétje volt: a döntőbe jutás! Hosszas küzdelem

során sikerült még egy győzelmet magunkénak tudni, és ezzel bekerültünk a várva várt döntőbe. A másik ágon a 10.a első számú csapata jutott be a döntőbe. A hangulat a tetőfokára hágott, feszülten várták a végeredményt a szurkolók. Végül legyőztük őket a döntőben 2-1 nyert szettek arányában. Őket is becsültük a legtöbbre már a legelején, ami fényesen beigazolódott. Azt hiszem egyenlő ellenfelekként vághattunk neki a döntőnek mindnyájan. Az első szettet sikerült megnyernünk, de a másodikban elbuktunk. Míg az utolsó szettben a nagy lélektani nyomás és a feszült idegállapotok ellenére 4 ponttal tudtunk diadalmaskodni ellenfelünkön. Hatalmas volt az öröm ná-

lunk, a másik oldalon viszont elkeseredtek. Ez érthető is, de mint sportemberek, gratuláltunk egymásnak és befejeztük a napot. Sokan megkérdőjelezték e győzelmet, és kritikus szemmel néztek ránk a tavalyi esetünk miatt, amelyet elfogultan ítélték el.

Mindezeket túl azt mondhatom el a DREAM TEAM csapatkapitányaként, hogy egy örömteli délutánon voltunk túl, mikor megnyertük a bajnokságot és rengeteg élménnyel gazdagodtunk.

Turóczi Balázs 11.a

Nemzetközi sportfesztivál

Szentendre és testvérvárosai között (Wertheim-Németország, Salon de Provence-Franciaország, Huntingdon & Godmanchester-Anglia) minden évben megrendezik ezt a sportfesztivált. A helyszín mindig valamelyik város, idén Huntingdon & Godmanchester volt a rendező város. Minden városból 6 középiskolás lány és fiú képviseli az országot. Köck tanár úr választott ki minket, hogy menjünk el a válogatóra, a Mórícz Zsigmond Gimnáziumba. A röplabda edzésen kellett megmutatnunk, mit tudunk. Az itteni teljesítményünk és úszástudásunk alapján alakította ki két testnevelő tanár a csapatot, amelybe a mi iskolánkból hárman kerültünk be (Makray Ferenc, Erdős Dóra és Zsuzsanna). Szeptember 24-én reggel indultunk a Malév járatával London Gatwick-be. Az utazás nagyon kellemes volt, 2 és fél óra múlva már Angliában voltunk. Szokás szerint szemerkélt az eső, a hőmérséklet 10-15°C körül volt. Legelőször a francia csapattal ismerkedtünk meg. Velük később is jókat beszélgettünk (angolul). A francia lányok nagy lelkesedéssel tanulták a magyar szavakat (Hogy vagy? [oggi vagi], Szeretlek, Én is, Imádlak,

Kuss, Hány éves vagy?, Én 15 éves vagyok, Gyönyörű [gyönyörű]!). Busszal mentünk Huntingdonba. Ez Londontól kb. 150 km-re van északra. Az út kevésbé volt kellemes, ugyanis az autópályán végig dugó volt, így közel 5 órát utaztunk. Huntingdonban kaptunk ebédet, aztán sétáltunk a város főutcáján. Innen átvittek minket a szállásunkra: egy tó partján lévő ifjúsági szállóban/kollégiumban (Grafham Residential Centre) lakott mindenki. A megnyitó után "csapatépítés" volt a program. Négy csapatra osztottak minket, minden országból 3 ember volt egy csapatban. Különböző ügyességi, csapat szellemet építő feladatot kellett teljesítenünk. Ennyi fért bele ebbe a napba.

Másnap kedden finom reggelivel indítottunk, majd rögtön mentünk a Huntingdon-i St. Peter's School uszodájába, ahol az országok úszásban mérhették össze erejüket. Egyéni és váltó számok is voltak, a mi csapatunk összesítésben az 1. helyen végzett. Ez nem is csoda, hiszen négy vízilabdázó fiúnál nehéz gyorsabban úszni. Ebédre szendvicset és gyümölcsöt kaptunk, majd vittek minket Godmanchesterbe, egy gyönyörű atlétikapályára, ahol az atlétika versenyt rendezték. A versenyszámok: 100m futás, 800m futás, 4X100m váltó, távolugrás, kislabda dobás. Itt a 2. helyen végeztünk, az angolok előztek meg. Este megint csapatépítés volt a szálláson: touchball-t játszottunk.

Szerdán röplabdáztunk a Huntingbrooke School tornatermében. A fiú csapat egy meccset nyert, a lányok viszont minden meccset fölényesen

nyertek. Így összesítésben elsősk letünk. Délután sétálhattunk, vásárolhattunk Huntingdon központjában. Utána az iskola udvarán volt egy tájékoztató verseny. Az óriási (a miénknek közel hatszorosa) udvaron 35 zászlót helyeztek el. Mindenki kapott egy térképet, amelyen be volt jelölve az a hét zászló, amelyeket meg kellett keresni. Minden zászlóra rá volt akasztva egy lyukasztó, mindegyik más mintát lyukasztott a papírra. Ezekkel kellett kilyukasztani a saját papírunkat, innen tudták, hogy megtaláltuk-e a zászlót. Nagyon izgalmas volt, még az eső is elkezdett esni. Csapatunk itt is a második helyen végzett az angolok után. Este minden ország elkészítette a saját városáról szóló kollázst, különösen kihangsúlyozva a környezetvédelmet.

Csütörtök délelőtt csapatépítés volt. A tó partján kellett építenünk egy óriás csúzlit, ami minél messzebbre tud kilőni egy teniszlabdát. Lényegében a fiúk építették, a lányok meg fagyoskodva tartották az oszlopokat. : Ebéd után Peterboroughba vittek minket egy bevásárlóközpontba. Itt két óra szabadidőnk volt. Ezután egy madár parkba mentünk. Este eredményhirdetés volt. Az egész verseny vég-

eredménye: 1. Szentendre, 2. Huntingdon & Godmanchester, 3. Wertheim, 4. Salon. Nyertünk egy kupát, és mindenki kapott egy oklevelet, egy kulcstartót és egy pólót. Eredményhirdetés után mindenki mindenkivel aláírta a saját pólóját. Ezután következett a Bar-B-Que party, majd buli éjfélig. Sajnos eljött a péntek, amikor búcsút kellett vennünk a többiektől. London-

ba ugyan nem mentünk el, helyette Cambridge-ben töltöttük az időt, amíg nem indult a gépünk. 8-kor szállt fel a repülő Gatwickből. Csodálatos volt onnan fentről Budapest kivilágítása. A reptéren már vártak ránk a szüleink. Felejthetetlen volt ez az öt nap, nagyon örülünk hogy bekerültünk a csapatba. Sok új barátság szövődött mind csapattársainkkal, mind a külföldi diákokkal. Belekóstol-

hattunk egy másik ország életébe, az angol iskolák világába. Büszkék vagyunk a szép eredményeinkre, s kívánunk a jövő évi csapatnak is szép eredményeket és sok sikert.

Erdős Zsuzsanna 10.a

"Kistanárok"

Szinte már hagyomány, hogy szeptember végén, október elején néhány fiatal, a gyerekek által kistanárnak nevezett egyetemista jelenik meg iskolánkban. Hol az áhítaton, hol a matematika vagy más egyéb órán, máskor német órán találkozhatunk velük. Kik is ők és mit csinálnak nálunk? A Károli Gáspár Református Egyetem német tanszéke két évvel ezelőtt megkereste iskolánkat azzal a kéréssel, hogy segítenénk-e a német szakos végzős egyetemisták tanítási gyakorlatának megszervezésében és lebonyolításában. Az iskola számára megtisztelő a felkérés, hiszen ezzel iskolánk ezen a területen gyakorlóiskola lett. A hallgatók az első néhány héten órákat látogatnak, 20 nem szakos és 30 német órát. Ezeken az órákon figyelik a tanárok által alkalmazott

módszereket, a tanár - diák viszonyt, a tananyag feldolgozásának módját és az ott tapasztaltakat, valamint az egyetemen elméletben tanultakat hasznosítják azokon a német órákon, amelyeket ők tartanak a különböző csoportokban. Minden tanárjelölt 15 órát tart és az utolsó óra a vizsgatanítás. Az első órán tapasztalható izgalom és bizonytalanság hamar elmúlik és érdekes, színes órákat tartanak. Ez egy kis változatosságot jelent a németet tanuló diákoknak is. Az a tapasztalatom, hogy iskolánk tanulói mindig kedvesen fogadják a tanárjelölteket és segítik őket. A tanárjelöltek is mindig jó érzéssel távoznak tőlünk és többen az itt tapasztaltak alapján döntöttek úgy, hogy a tanári pályát választják. Ebben a félévben hat tanárjelölt végzi tanítási gyakorlatát nálunk.

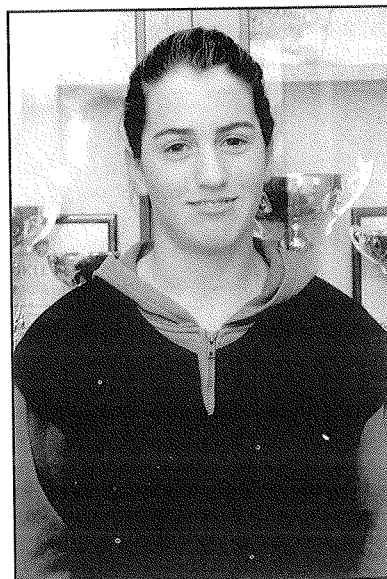
Végül szeretnék néhány mondatot idézni olyan tanárjelöltektől, akik az elmúlt években gyakoroltak nálunk.
-A diákok - összehasonlítva másokkal - kifejezetten udvariasak, általában érdeklődőek és nyitottak.
-A Szentendrei Gimnázium az egyetlen gimnázium, amelyet úgy ismerek, hogy diákjait a legemberesebb módon oktatja, neveli, szereti.
-Sehol nem láttam még ennyi mosolygó arcot.
-Diákéveim legszórakoztatóbb és legtanulságosabb hónapját töltöttem ebben az iskolában.
-Ha problémát kellene említenem, talán csak egyet tudnék: túl rövidiek a szünetek!!!!

Mária tanárnő

Sport+miniszter=Sportminiszter

Nemrég választották meg az iskola új sport miniszterét, Erdős Dórit, a NYEK tanulóját. Vele készítettem interjút. Először is...

- Kérlek, mutatkozz be közelebbről!
- 1993.01.01-én születtem. 5. osztály óta vagyok a gimnázium tanulója, jelenleg a NYEK-be járok. Pomázon élek szüleimmel és három testvéremmel. Kedvelem az idegen nyelveket, az informatikát és természetesen a testnevelést.
- Miért jelentkeztél a sportminiszteri posztra?
- Megtetszett a feladat, hogy részt vegyek az iskola sport életének megszervezésében, és szeretném a sport iránti szeretetemet diáktársaimnak is átadni.

- Mit sportoltál eddig és most?
- Hét évig úsztam a margitszigeti Hajós Alfréd sportuszodában, és egy évig vívtam. Két éve teniszezek Pomázon, és 8. osztály óta kosarazok a Szentendrei Kinizsi Honvéd Sportegyesületben. Ezek mellett nagyon szeretek síelni, rögzni, de bármilyen sportágat szívesen kipróbálok.
- Mik a terveid?
- Szándékomban áll megszervezni a kosárbajnokságot, az őszi és a tavaszi focikupát, röplabda- és teniszbajnokságokat, valamint ping-pong bajnokságot. Ezek mellett nyitott vagyok bármilyen egyéb kezdeményezésre.
- Köszönöm a válaszokat, sok sikert a tanévhez!

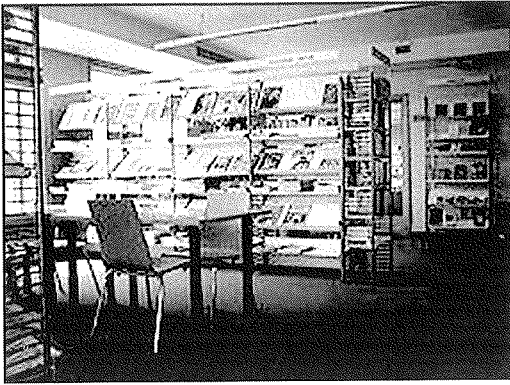
Belloni Tamara 9.a

Croissant

Már csak szeptember 21-e volt szabad a maradék hat őszi előadás közül, amit szeptember elején gyorsan lefoglaltam közel 30 fő részére, a 10b, 11a, 11b és 12a

osztályok franciás tanulóinak. Pénteki napra esett a program, ezért "lógunk" az iskolából. HÉV-vel végállomástól végállomásig mentünk, majd a délelőtti verőfényben végigsé-

táltunk a Duna parton, "juxta rivos" a Francia Intézetig (max. egy óra Szentendrétől sétával együtt). A könyvtár ifjúsági termében várt ránk Karady Estelle, a francia hölgy,

aki tudott ám magyarul, de jól palástolta, sőt engem is leintett, amikor fordítással próbáltam segíteni. Helyette eljátszotta, amikor nem volt érthető a kérdés, hogy például: ő a Szajna. Remekül gesztikulált. Nagyon sok érdekességet fedeztünk fel közösen Párizsról, történelmét, földrajzát, közlekedését, nevezetességeit illetően, többek között, hogy nem az Eiffel torony a leglátogatottabb műemlék, hanem a Notre Dame Katedrális és a Louvre Múzeum...

A sok szellemi táplálék után, tízóraira invitáltak bennünket a földszinti büfébe, ahol franciásan megterítve, meglehetősen csokis croissant-nal és narancslével fogadtak.

Végezetül, a program egyik szerve-

zője: Ivanics Zsannett, kérésre meg végigvezetett minket a háromszintes könyvtáron is egyúttal, részletes tájékoztatót tartva előtte a könyvek, folyóiratok, CD-k, DVD-k és videokazetták elrendezéséről, amit azután mindenki saját maga felfedezhetett.

Fénykép is készült rólunk, mivel olyan szép számban megjelentünk, mely cikk a Budapest7Nap hetilap valamelyik számában fog megjelenni.

Januártól újra indul a sorozat, amire szeretettel várnak minket ismét. Szeretném ezúttal az alsóbb éveseket elvinni.

M.A.H

A diákok tollából:

"Múlt pénteken eljött az a várva várt nap, amikor a francia csoporttal ellátogattunk a Francia Intézetbe. Csoportos élményben volt részünk, és talán javult is a tudásunk az egy órási előadásnak köszönhetően..." (Cs.Á.)

"Kedvenc városom Párizs, ezért nagyon örültem, amikor Karady Estelle mesélt nekünk Párizsról, utána megnéztük a könyvtárat és egy igazi francia reggelit kaphattunk: croissant és narancs juice. Jó volt, hogy ilyen szabad terünk volt, amikor a nő kérdezett, együtt dolgozott az összes fran-

ciás... Személy szerint még jobban megjött a kedvem a francia nyelvhez. Még ami pluszt adott, maga az intézet hangulata." (H.R.)

"Mivel nem tudok nagyon jól franciául, ezért sokat segített, hogy nagyon gesztikulált a hölgy..." (T.E.)

"(...) jó a könyvtár, mert nagy, és minden témában találhatunk könyveket, újságokat. Jó volt az előadás Franciaországról, így legalább rájöttem, hogy egy szót sem tudok franciául." (H.L.)

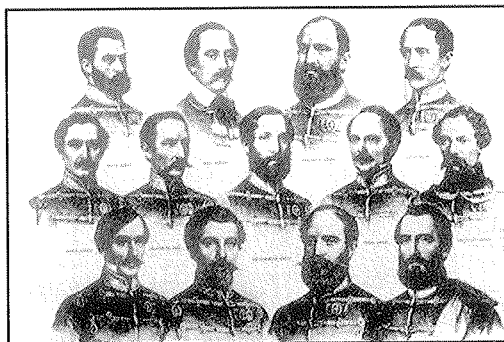
"Kellemes meglepetés volt, hogy egész sok mindent megértettem..." (Sz.T.)

"A francia péntek" "... A program egy érdekes, francia nyelvű előadással kezdődött, melyet a hölgy tartott, az érdekes benne az volt, hogy nem összefüggő előadást beszélt el, hanem különböző kérdéseket tett fel kicsiny csoportunk tagjainak Párizssal kapcsolatban. A helyes válaszokat egy tesztalapon le is kellett írunk. Ezt egy búcsúzás követte a hölgytől, majd a café Dumas-ban tízóraiztunk. Az evés-szünet után egy kis könyvtár kalauzóláson vettünk részt... Egy szóval, egy számomra, és remélem több franciás számára is, felejthetetlen időt töltöttünk el a Francia Intézetben, remélem visszatérünk még ide." (I.Z.)

Október 6.

Október 5-én, pénteken az egész iskola ünnepelőbe öltözött, hogy méltón emlékezhessen az 1848-49-es szabadságharc szomorú eseményére, az Aradi vértanúk kivégzésére. A megemlékezésre a mi osztályunk műsorral készült. A megemlékezésünk része, hogy minden osztály egy aradi vértanút bemutat az aula faliújságán, így mindenki megismerheti a hősokeket, akik feláldozó cselekedete mindannyiunk előtt példamutató: Aulich Lajos, Damjanich János, Dessewffy Arisztid, Kiss Ernő, Knezic Károly, Láhnar György, Lázár Vilmos, Lainingen-Westerburg Károly, Nagysándor József, Poeltenberg

Ernő, Schweidel József, Török Ignác, Vécsey Károly. A mi osztályunk Kiss Ernőről készíthetett bemutatót, melyet egyik osztálytársam állított össze. Mi lehettünk a másodikok, akik kirakták az Aradi

vértanúk egyikét. Osztályunk pénteken a 6. órában tartotta meg a megemlékezést. Mire leértünk már sok mécses égett és az összes vértanú Batthányi Lajossal együtt felkerült a faliújságra. Először mi is mécses gyújtottunk, majd az események felidézésére az osztályból mindenki felolvasott egy rövidke szöveg vagy vers részletet. Utána még osztályfőnökünk hozzáfűzött pár mondatot, majd visszavonultunk a terembe. Úgy gondolom egy szép megemlékezést tartottunk, és méltón emlékeztünk az Aradi vértanúkra.

Szalai Katalin 8.a

Kutató diákok

Iskolánkban tavaly vezettük be azt a hagyományt, hogy a legjobb diákok egy évre a könyvtárban névre szóló, internetes hozzáféréssel ellátott kutató asztalt kapnak, ahol lyukas órákban, szünetekben, délután önállóan dolgozhatnak.

Hogy hogyan döntjük el, kik a legjobbak? Azok, akik jól tanulnak és emellett különböző tudományágakban és művészeti ágakban is kiemelkedő

eredményeket érnek el.

A 2007/2008-as tanévben Dolgos Anna, Kassai Gyöngyi, Kovács Réka és Legeza Luca azok. Az alábbiakban mutatkoznak be röviden.

Dolgos Anna: Egy mozgalmas év...

A tavalyi év nagyon mozgalmasan telt. Sok mindenben részt vehettem, sok mindenben tapasztalatot szerez-

hettem iskolámon kívül, és keretein belül egyaránt.

Az iskolában minden évben Kiss-Székely tanár úr megszervezi ősszel az Áprily Lajos estet, ahol a költő verseivel emlékezünk meg róla, egymást (és a vendégeket) építve; valamint tavasszal az Áprily Lajos szavalóversenyt, ahol ebben az évben sikerült az iskolai, valamint az országos fordulón is elérnem az első he-

lyezést. De ebben a tanévben nem ez volt az egyetlen Áprily Lajos szavalóverseny, ősszel is megrendezésre került egy, amelynek iskolai fordulóján elért első helyezésem után, Kováts Rékával képviselhetjük a gimnáziumot a Lónyayban. Ott sajnos nem értünk el helyezést, de értékes tapasztalatot szerezhettünk. Mindkét versenyre Kiss-Székely tanár úr készítette fel, és ezért nagyon hálás vagyok neki. Visszatérve tavaszra, a Pápai Református Gimnázium meghirdetett egy országos egyházi angol versenyt, ahova Nyisztor tanár úr elvitte Kassai Gyöngyit és engem. Itt én az első, ő a második helyet érte el. Véleményem szerint ez az eredmény leginkább annak köszönhető, hogy egy olyan közösségben nőhettem fel, ahol ezt az angol nyelvezetet hallgathatom (több mint 10 éve). Nyisztor tanár úrnak is szeretném megköszönni az erre a versenyre való felkészítést. Végül egy nagyon kis részem volt a Képzelt Riport című musical előadásában, amibe az összes szereplő beletette, amije volt, és igazi elismerést érdemelnek. Köszönöm a megértésüket felém.

Iskolán kívül a szentendrei zeneiskolai hegedű tanulmányaim utolsó évét végeztem. Itt Domoszlai Orsolya kezei alatt, 10 év alatt megtanultam (igaz nem profi szinten) hegedülni, és elég komoly betekintést nyertem a zenébe és annak szeretetébe. A Fülemlüle Vonószekerekkel rengeteg jó élményem volt: (versenyek, táborok, próbák, fellépések, külföldi utak). 2005 augusztusa óta a gyülekezetünk zenekarában folytatom a hegedülést. A Szentendrei Művészeti iskola színjátszó körének is tagja lehettem egy évig, ahol színészként sok értékes tapasztalatot szerezhettem, sokat fejlődhettem.

Ha leérettségizem, szeretnék az ELTE vagy a Károli bölcsészkarának magyar szakos hallgatója lenni, mert nagyon szeretem az irodalmat, a verseket. De nagyon szeretem a zenét, a színházat is, és ezt a kettőt ugyan nem hivatásos művészként, de szeretném folytatni, tovább fejleszteni. Egy igeverssellel zárom soraimat: "A kegyelmi ajándékokban pedig különbség van, de ugyanaz a Lélek. A szolgálatokban is különbség van, de ugyanaz az Úr. És különbség van a cselekedetekben is, de ugyanaz az Isten, aki cselekszi mindezt minden-kiben." (1 Korinthus 12: 4-6)

Kassai Gyöngyi: A választás nehézségei

Kassai Gyöngyinek hívnak, a 9.b osztályba járok. Az a megtiszteltetés ért, hogy idén én nyertem meg a galérián lévő számítógépek egyikét. Megkértek, hogy írjak magamról pár dolgot, például, hogy milyen eredmé-

nyeim, terveim vannak, illetve mit szeretek csinálni szabadidőmben.

Az iskolában nincs "kedvenc" tantárgyam, de sok minden tetszik, például az irodalom, a földrajz... Tavaly, a nyelvi osztályban sikerült megbarátkoznom a nyelvekkel, főleg az angolal, amiből bibliaismereti versenyre is mentem Pápara, ahol második lettem. Idén szeretnék bekapcsolódni a holland cserekapcsolatba is. Jövő nyáron szeretném letenni a középfokú nyelvvizsgát. Második nyelvem a latin, amit szintén szeretek. Ebből érettségire készülünk egy lelkes kis csapattal az osztályból. Nyolcadik után úgy döntöttünk, nem hagyjuk abba a latintanulást, és szakkörként folytattuk. Biztos, hogy megérte, mert segítséget nyújt más nyelvekben is, például a franciában, amit tavaly kezdtem el tanulni.

A Tentamen-en nem nyelvekből, hanem inkább természettudományokból szoktam indulni. Tavaly például a bibliai illóolajos növényekről írtam dolgozatot, amivel harmadik lettem. A Ki mit tud?-ra verseket, rajzokat szoktam beadni, amikkel szintén jó eredményeket érek el. Szabadidőmben legszívesebben kézműveskedek vagy írogatok.

Szeretek zenélni is; a Vujicsics Tihamér Zeneiskolába járok csemlalózni és zongorázni. A csemlaló a zongorára rokona, egy régi, gyönyörű hangszer, amin főleg barokk darabokat lehet játszani. Háromévente rendeznek csemlalóversenyt, amin 2006-ban ezüst fokozatot kaptam.

Szóval sok dolog érdekel, de még nem tudom pontosan, hogy "mi leszek, ha nagy leszek". De ez a kutatósarok mindenképp nagy segítséget nyújt a gyűjtőmunkáimban, és a versenyekre való felkészülésben, úgyhogy ezúttal is köszönöm.

Kováts Réka: Bátran fordulj hozzám!

Kováts Réka 10.b osztályos tanuló vagyok. A 2007/2008-as tanévben negyedmagammal abban a megtiszteltetésben részesültem, hogy a könyvtárban lévő 4 számítógép egyikét használhatom. Mindezt többnyire matematika és szavaló versenyeken elért helyezéseim okán érdemeltem ki.

Tavaly az Arany Dániel matematika verseny 2. fordulójába jutottam be, majd a Református Középiskolák Országos Matematika Versenyén 3. helyezést értem el a korcsoportomban. Iskolánkat a Református Iskolák közötti szavaló versenyen is képviselhettem.

Az elmúlt évben néprajzi kutatómunkát végeztem (fejrákkal, kopjárákkal kapcsolatosan), melyet a Református Középiskolák Tudományos Diákkonferenciáján előadtam, és a zsűri 1.

helyezéssel jutalmazta. Legnagyobb eredményemnek a Kutató Diákok Országos Szövetsége által meghirdetett Esszé pályázatán nyert 1. helyezésem tartom. Ennek eredményeképp, idéntől a Kutató Diákok Szövetségében dolgozom, szervezgetek. Ha kutatással szeretnél foglalkozni a tudományágak bármelyik területéről (természet-, humán-, műszaki tudomány) és segítségre van szükséged, bátran fordulj hozzám! Szabadidőmben néptáncolok, népi hegedülök.

Továbbtanulni történelem és néprajz szakon szeretnék.

Legeza Luca: A baráti beszélgetések fontossága

Idén én vagyok az egyik olyan szerencsés diák, aki egy számítógépet kapott, hogy bármikor, (amikor a könyvtár nyitva van), használhassa azt. Így azt a feladatot kaptam, hogy írjak magamról néhány szót.

Először is, nekem nagy előnyt jelent ez a gép, mert otthon nincs internet, és a gépünk is gyakran gyengélkedik. Ezért én nagyon is örültem ennek a lehetőségnek. Mindig nagy öröm, amikor be tudok jutni a könyvtárba, (de talán az még nagyobb, amikor kijutni is sikerül:). (Csak zárójelben jegyezném meg, hogy a többiek nekem köszönhetik, hogy ki van írva minden asztalra, milyen számot kell hívniuk, ha esetleg bezárják őket: ...no comment).

Akkor néhány szó magamról. Jó ideig az otthonomból csak este az ágyat láttam, és ebből elég lett idén. Leadtam jó pár dolgot, többek között a táncot, ami heti 8 órát kötött le. De a felszabadult szabadidő áradatot jól ki tudom használni. Mivel idén én vezetem az SDG-t a suliban, jól hangzana, ha mondanám, mennyit készülok rá. Részben ez így is van, mégis az a tapasztalat, hogy a legjobbak mindig azok, amire nem készülok annyit, így sokkal spontánabban, és így jókat tudunk beszélgetni. Persze a beszélgetéshez gondolatok kellene. Ezzel nagyon sok időt is töltök: gondolatokat szívok magamba, és igyekszem beépíteni az életembe. A Bibliából, különféle könyvekből, amik Istenről szólnak, persze csak bibliai alapokon. Na meg persze több közösségbe is járok, ide kötnek a barátaim is. Nagyon sokat tanulok tőlük, és nagyon fontosak nekem. Dehát ki számára nem azok? Bármennyi időt képes vagyok velük tölteni, a legértékesebb beszélgetéseim mind hozzájuk kötnek. Nagyon hálás vagyok érte Istennek.

Hétvégém is elég zsúfoltak, mert akkor meg dolgozom, vagy elég gyakran utazom valahova.

Viszont semmi panaszra nincsen okom, Isten a tenyerén hordoz. Ez voltam én: Legeza Luca, 10.b

Rovásírás

Ha valaki azt mondja "rovásírás", aligha akad majd a közelében olyan ember, akinek ne lenne legalább halvány fogalma arról, miről is beszélhet az illető.

A magyar rovásírás rendszerének eredete még a honfoglalás koránál is régebbre nyúlik vissza és egészen az ezernyolcszázad évek közepéig elterjedt volt. Nevét onnan kapta, hogy általában fába (botra), vagy kőbe vésték, illetve rótták. A rovásból adódik, hogy a betűk sokkal inkább szögletes formákat mutatnak, nem pedig ívelteket, mivel így könnyebb volt bevésni őket. Az írás iránya (jobbról balra) abból ered, hogy sokkal könnyebb volt a botot bal kézzel tartani, és jobb kézzel balra haladva írni.

Budapesten a XVI. kerületben már 1998 óta rendszeresen rendeznek rovásíró versenyt, amelyen eleinte még csupán helyi iskolák tanulói

senyről. Ő már évek óta rendszeresen részt vesz rajta, így a tapasztalataival rengeteget tudott nekünk segíteni és tulajdonképpen a felkészítésünket is ő végezte. Első lépésként el kellett sajátítanunk az Abc-t, valamint a számokat, majd ezt követően valahogyan összerakni az ily módon már megszerzett tudást, vagyis (többé-kevésbé) folyékonyan olvasni és írni. Ezt mindenkinek önállóan kellett megoldania, többnyire úgy, hogy kiválasztott egy oldalt a kedvenc könyvéből (mondjuk a tizedikes fizika tankönyvből) és azt lefordította rovásírássra, majd megkísérelte visszaolvasni. Miután elég sok ilyen "kósza oldal" összegyűlt, már akár cserélgethettük is őket, elvégre amit az ember nem a saját kezével írt, azt mindig sokkal nehezebb visszaolvasni (hát még akkor, ha rovásírással készült).

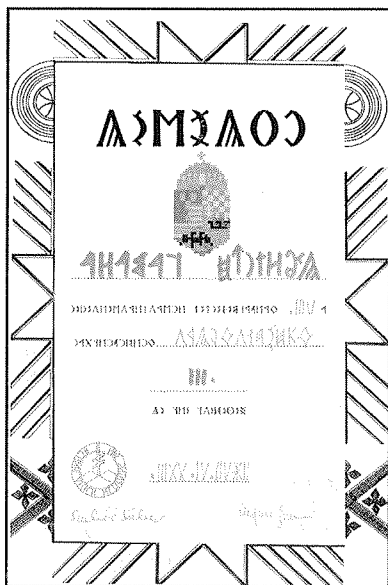
Tavasszal részt vettünk egy elődöntőn, ahonnan az első négy helyezett tovább jutott a döntőbe. Ez utóbbi eseményre június végén a XVI. kerületben, a Móra Ferenc Általános Iskolában került sor. A verseny egész napos programként szolgált, kilenc órára érkeztünk meg (gyomorgörccsők vagy akik annyira várták már a rendezvényt, hogy előbbre állították az órájukat, fél nyolcra). Ezt követően fél tizenkettőig zajlott a hangos olvasás (minden egyes embernek körülbelül öt-hat sor rovásírással készült szöveget kellett felolvasnia), utána pedig az aulában ismertették velünk a verseny hátralévő részének (vagyis az írásbeli tesztnek) a szabályait. Ezek között akadt egy új is, amely a jobb átláthatóságot szolgálta és ennek érdekében kimondta, hogy a versenyzők a vonalas lapokon csupán minden második sorba írhatnak. Mivel nem csak a jó megoldásra, de az időre is figyelni kellett, nagyon kevesen voltak, akiknek még ezt is mardéktalanul sikerült betartaniuk, legfeljebb az első oldalon. (Ha az ember egy füzetben lapoz egyet, hajlamos azonnal megfeledezni róla, mit és hogyan is írt az előző

oldalára. Persze ez még mindig sokkal jobb, mint ha még egyszer leírná ugyanazt.)

A verseny befejeztével különböző programok (köztük például az ebéd :)) kötötték le a versenyzőket és azok kísérőit, amíg a zsűri a feladatlapokat javította. Így például Tisza András számítógépes rovásírás-tanfolyamot tartott, Kass Péter kerékpáros ügyességi versenyt, Koncz Zsuzsanna népdance bemutatót, valamint ezeken (és még sok más érdekességen) kívül sor került egy posztumusz díj átadására Forrai Sándor családtagjainak és díszvendégként ellátogatott a versenyre egy bizonyos Ucsiraltu professzor is, aki a Belső Mongol Tudományegyetem professzora és a hun nyelv eredetével foglalkozik.

Délután fél ötkor ismét mindenki összegyűlt az aulában és végre sor került az eredményhirdetésre. Több korcsoport is volt (alsó- és felső tagozat, valamint középiskolai) és legnagyobb meglepetésemre (ez esetben ez tényleg meglepetés volt, nem csupán a nagyobb hatás kedvéért mondtam, az új két soros szabállyal ugyanis még nekem sem sikerült tökéletesen összebarátkoznom) a középiskolai kategóriában sikerült harmadik helyezést elérnem. A nyeremények (a témához kapcsolódó könyvek, autóatlasz, naptár, etc.) közül a legnagyobb kedvencem azóta is egy fekete színű póló, amelyen a "Szkíta harcos mindig eszes" felirat olvasható, természetesen rovásírással, jobbról balra (és ha történetesen rajtam van, még ráadásul fejjel lefelé is). Az olvasási nehézségek ellenére azonban azóta is büszkén viselem és remélem, ahogy múlnak az évek, egyre többen lesznek majd, akik ugyanígy tesznek a saját "Szkíta harcos" pólójukkal. Vagy éppen egy piros-fehér-zöld karszalaggal.

Lőrincz Tamara 9.b

vettek részt, mostanra azonban már nem csak hogy Magyarország területéről, de a Felvidékről, a Délvidékről, Erdélyből és a Muravidékről is jó néhány település képviselteti magát.

A SZRG-ben én először Kováts Rékától hallottam a Forrai Sándor Rovásíró Kör által szervezett ver-

A szerkesztőség tagjai

Felelős szerkesztő:

dr. P. Tóth Béláné

Fényképek:

Ferenczi Alpár

Tördelő: Földi Tamás 10.a

Honlap: www.szrg.hu

E-mail: alfa@szrg.hu

Cím: Szentendrei Református Gimnázium

2000 Szentendre, Áprily tér 5.

Telefon: 06/26 302-595